

Sygn. akt III Cz 438/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędzia: Sądu Okręgowego Henryk Brzyzkiewicz

Sądu Okręgowego Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko M. G. (G.)

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 stycznia 2020 r., sygn. akt I C 1101/19

postanawia:

1. oddalić wnioski pozwanego o doprowadzenie go na posiedzenie niejawne oraz o przesłanie akt do Aresztu Śledczego w G. w celu zapoznania się z nimi;

2. uchylić zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyzkiewicz

Sygn. akt III Cz 438/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 27 01 2020r. oddalił powództwo (...) Spółki Akcyjnej w W. przeciwko M. G. o zapłatę (pkt 1) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Orzekając o zasadności wniosku pozwanego o zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu uznał, że powódka uległa w swoim żądaniu w całości, w konsekwencji czego stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty.

Orzeczenie w zakresie postanowienia o kosztach procesu (pkt 2) zaskarżyła **powódka (...) Spółka Akcyjna w W.**, która wniosła o jego uchylenie.

Zarzuciła, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono regulację art. 98 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że powódka jest stroną przegrywającą spór, co w rezultacie doprowadziło do przyznania na rzecz pozwanego od powódki kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosiła, że w trakcie postępowania sądowego całość roszczenia powódki została zaspokojona przez pozwanego na skutek przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego. Twierdziła, że kwoty wyegzekwowane w trakcie postępowanie egzekucyjnego nie stanowią spłaty w rozumieniu uznania pozwu, ponieważ nie były dobrowolne. Wskazała, że pozwany kwestionował roszczenie powódki, którego nigdy go nie uznał, w konsekwencji czego powódka do czasu zakończenia postępowania sądowego nie miała podstaw aby cofnąć powództwo. Podniosła, że zaspokojenie przez pozwanego roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem przez niego sprawy.

Pozwany M. G. wniósł o doprowadzenie go na posiedzenie niejawne oraz przesłanie akt do Aresztu Śledczego w G. w celu zapoznania się z nimi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do regulacji art. 98 § 1 k.p.c. w procesie cywilnym zasadą jest,

że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Prawodawca nie zdefiniował jednak, co należy rozumieć pod pojęciem „strony przegrywającej sprawę” pozostawiając to judykaturze i doktrynie prawa.

W świetle wyrażanych w nich poglądów prawnych, co do zasady przegrywającym proces jest powód, którego żądanie nie zostało uwzględnione, lub pozwany, którego obrona okazała się nieskuteczna, bez względu na to, czy strona uległa co do istoty, czy też formalnie, np. przez odrzucenie pozwu, i bez względu na to, czy doszło do tego z winy strony przegrywającej (zob. postanowienia SN: z 10.11.2010 r., III PZ 5/10, LEX nr 686071, oraz z 23.02.2012 r., V CZ 146/11, LEX nr 1147818).

Przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia umknęło jednak uwadze Sądu Rejonowego, że zgodnie z utrwalonym poglądem prawnym za stronę przegrywającą sprawę uważa się jednak także pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, **czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa** (postanowienie SN z 6.11.1984 r., IV CZ 196/84, LEX nr 8642).

W sprawie bezspornym jest, iż w toku niniejszego procesu (po wniesienia pozwu) doszło do zaspokojenia dochodzonych roszczeń.

Z uzasadnienia Sądu pierwszej instancji nie wynika jednak czy roszczenia

te faktycznie istniały w chwili wniesienia pozwu i były wymagalne (brak jakiegokolwiek oceny prawnej tego zagadnienia).

Powoduje to, że zaskarżone postanowienie nie nadaje się do kontroli instancyjnej i skutkowało koniecznością jego uchylenia oraz przekazania w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania - w oparciu o regulację art. 386

§ 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest wadliwe i dlatego zażalenie powódki jako uzasadnione uwzględniono orzekając jak w sentencji

w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i oceni, czy w materiale sprawie doszło do ***zaspokoił roszczenie powódki wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa***, gdyby nie było to możliwe w obecnym materiale sprawy to w niezbędnym zakresie go uzupełni.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyzkiewicz